

Demokrati i krise

Krisen i USAs demokrati har en oppskrift, krisen er menneske skapt, av ideer og idealer som kulturen tror på. Det er et resultat av kulturens ideer, der samfunnskrisen speiler individ i krise. Hva er oppskriften? Er ideene kun republikanske og deres religiøse tolkning?

På mikroplan, enkeltindividet, kan man se på Trump, som symptomet på kulturens individer i krise. Man ser det individuelle uttrykt i kulturen, og omvendt.

Jeg ser at Donald Trump har løst sitt indre dilemma ved å ta «tyren ved hornene», han tar styringen på hans versjon av han selv, det vil si at ingen skal få dømme han/ avvise han og såre ham. Hans metode er å spille en rolle, å forsterke det han ser på som det anerkjente maskuline, han overspiller en maskulin rolle, for å skjule sin egentlige jeg, som han vet er en farlig rolle i et samfunn med et skakkjørt ideal om maskulinitet.

Den sterke vinneren, i det maskuline idealet i USA, har ingen toleranse for svakheter, som homofili, Amerikansk kultur dyrker og har historisk kun rom for en «sterk» maskulinitet. Han overspiller det maskuline i håp om at ingen skal gjennomskue hvem han er, en homofil, i en macho verden.

Det er den største og mest utilgivelige synd en mann kan ha i øynene til hans far og mor, som er forskremte av kulturen og konsekvenser for utstøtelse, og tapernes forvisning. Donald Trump og hans personlighetsforstyrrelse er et produkt av ideer som dyrkes om mennesket, og ideer om riktig virkemidler for menneskelig atferd, både religion, filosofi, og ulike andre fagområder.

I Amerika er man fortapt om man ikke har familiens velsignelse, homofile barn blir ofte kastet ut av hjemmene, mange unge menn spiller rollen faren og moren ønsker, man lager et falskt jeg for å skjule alle tegn på «svakhet», som for eksempel homofili og ofte femininitet. Foreldrene drømmebarn er vinnere, uten svakheter og de skal være atletiske, og kunne prestere i en konkurranseverden. Barna prøver å innfri forventninger i en blanding av kjærlighet og frykt for sine foreldre. Og stå ansikt til ansikt med foreldre som forakter deg og som vil avvise deg, er en for høy kostnad for veldig mange.

Strategien er å skjule alt som minner om feminint, og overkompenserer det man tolker som typisk maskulint, som blant annet å være den mest bøllete, vi har alle sett collegegutten som er bøllete mot andre feminine gutter, og som til slutt innrømmer at han er selv homofil. Personligheten og spillet man spiller er nesten umulig å gi opp. Trump hadde en bror som var for svak til dette spillet, gjøre det faren forventer som forretningsmann, for å blidgjøre foreldrene. Faren så på ham som svak.

Hva er konsekvenser om man gjør feil i en slik machokultur på samfunnsplan. Man er ikke interessert i individer som ikke er sterke og vinnere, da mister individet menneskelighet og verdighet. Rettssystemet, med fengsel og straffekulturen fratrar deg dette.

Å dyrke den sterke med straff og avvisning som virkemiddel, forsterkes i Religiøs tolkning, i økonomisk ideer, og i filosofier som Ayan Rand. Økonomers forenklete teorier om individ, der individets frie valg, er den mest gunstige samfunnsorden, underbygger bildet av det sterke individet som verdige livet.

Resultatet er på individplanet mennesket som skjuler sine følelser fordi de beskytter seg ved å spille roller, som sterke vinnere. Resultatet for menn er menn med et forstyrret maskulint uttrykk, det blir frustrerte menn, som tar sin frustrasjon ut på kvinner og andre. Kvinner har sine traumer i denne verdenen, og kombinerer vi kvinner med menn uten tilgang til følelser, er man ikke i nærheten av tillitsrelasjoner.

Uten en identifisering av kulturens rolle i dette, der resultatet vi ser er et demokrati i krise der et politisk parti og «halve» befolkningen, som dyrker det fremmedgjorte maskuline uttrykket som Trump representerer, er demokratiet kanskje en historisk forordning for USAs del.

Tillit er kjernen i all sameksistens, det blir ikke tillit til hverandre i straffesamfunn og der kun den «sterke» har en verdi. Trump bør av det ansvarsfulle rettssamfunn og sine politiske motstandere bli tillagt verdi, det innebærer å la han stå for sine handlinger, men med verdigheten i behold. Om man ønsker å avvise hans menneskelighet, «hive han i et bur og kaste nøkkelen» og/eller dødsstraff, vil vi fortsette og skape et straffesamfunn som fratrar mennesker sin verdighet.